

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.061/2011/7.szám

A Győri Ítéltábla a felszámoló által képviselt **felperesnek** a dr. Horváth Tibor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vállalkozói díj és járulécai megfizetése iránti perében a Zala Megyei Bíróság 2010. december 6. napján kelt 6.G.40.155/209/30. sorszám alatti ítélete ellen az alperes által 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperest 1.065.600,- (Egymillió-hatvanötezer-hatszáz) Ft megfizetésére kötelező rendelkezést nem érintve az alperes további marasztalásának tőkeösszegét 2.700.000,- (Kettőmillió-hétszázezer) Ft-ra szállítja le.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500,- (Hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezési eljárásban felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a Zala Megyei Bírósághoz benyújtott keresetében vállalkozói díj jogcímén 15.312.398,- Ft és ennek 2006. október 1-jétől járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint a felek képviselői szóban vállalkozási szerződést kötöttek a felperes által adott árajánlat tartalmának megfelelően a "**Helység**"1... számú hulladékgyűjtő udvar területén lévő teljes térbeton feltörésére 17.000,- Ft/m³ + 20 % ÁFA egységár alapulvételével. A szerződés tárgyát képezte a beton elszállítása, deponálása is 2.500,- Ft/m³ + ÁFA, továbbá földkiemelési munka 6.400,-Ft/m³ + ÁFA egységár alapján. A megállapodás szerint az elszámolás utólagos tételes felmérés alapján fog megtörténni. Másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás címén érvényesítette követelését.

A "**Helység**"i Városi Bíróság előtt benyújtott keresetében vállalkozói díj jogcímén 4.200.000,- Ft és ennek 2006. október 1-jétől járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadása szerint a felek között szóban vállalkozási szerződés jött létre a **helység 3-i** hulladékgyűjtő udvar régi kerítésének elbontására, új kerítés létesítésére, a

helység 1-i II. hulladékgyűjtő udvar kerítésének elbontására, új kerítésének építésére, ugyanitt 54 m³-es tűzoltó-víztározó dongabeton alapjának elkészítésére, zsaluzási munkákra, valamint a kerítés építéséhez hozzátartozó bejárati kapuk elkészítésére, mindemellett 43 db hulladékgyűjtő szigetről a szegélyek fugázására. A vállalkozói díjat 8.400.000,- Ft-ban határozták meg, az alperes ennek csak felét fizette meg.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperesi követelés elutasítását kérte. Állította, hogy a felperes hivatkozásával szemben csupán 74 m³ beton feltörése és engedéllyel rendelkező befogadóhoz történő elszállítása képezte a szóbeli szerződésük tárgyát, mégpedig 12.000,- Ft/m³ egységáron. Ezt a munkát a felperes elvégezte, de hibásan teljesített. Állította ugyanakkor, hogy a hibásan elvégzett munka utáni díjat a felperesnek összesen 888.000,- Ft + ÁFA, tehát 1.065.600,- Ft értékben kifizette, ugyanakkor a többi térbetont maga az alperes bontotta el.

Nem vitatta, hogy a szerződésük 8.400.000,- Ft vállalkozói díjkikötést tartalmazott. Álláspontja szerint azonban a felperes mennyiségi és minőségi kifogásokra figyelemmel csupán ennek a felére tarthatott igényt. Az alperes állítása szerint ez a vállalkozói díj tartalmazta a **helység 1-i** hulladékgyűjtő udvar területén a 74 m³ beton feltörésének ellenértékét is. A fennmaradó vállalkozói díj kifizetését arra tekintettel tagadta meg, hogy a kerítéseket részben újra kellett építeni, melyről részben saját maga, részben a "A" Kft. útján gondoskodott.

A fentieken túl az alperes 150.000,-Ft erejéig beszámítási kifogással élt a keresettel szemben arra hivatkozással, hogy a 4 éves garanciális bejárás során a kerítések tekintetében feltárt hibáknak a kijavítását ilyen összeg fejében végeztette el.

A Zala Megyei Bíróság a 6.G.40.214/2006/47. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.200.000,-Ft-ot és annak 2006. október 1. napjától a kifizetésig járó évi 7 %-os késedelmi kamatát, valamint 1.065.600,-Ft-ot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és rendelkezett a perköltség megfizetéséről. Az ítéletet a Győri Ítéltábla a Gf.IV.20.006/2009/3. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra további - szakértői bizonyításra is kiterjedő - bizonyítás lefolytatását írta elő.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás eredményeképpen meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.730.000,-Ft-ot és annak 2006. október 1-től a kifizetésig járó évi 7 %-os mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.065.600,-Ft-ot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 893.900,-Ft perköltséget, az államnak pedig 683.800,-Ft feljegyzett fellebbezési illetéket. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 171.000,-Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a "B" Hulladékgazdálkodási Rendszer "Helység" térség kivitelezési munkáira "Helység"2 Község Önkormányzata, mint gesztor pályázatot írt ki. A pályázatot a "C" Zrt. nyerte el, mint generálkivitelező. Vele kötött vállalkozási szerződést az alperes, aki az általa vállalt munkák közül többnél is alvállalkozót vett igénybe.

A **"Helység"1** hulladékgyűjtő udvarral kapcsolatosan a felek képviselői 2006. május végén szóban megállapodtak. Ebben a felperes 8.400.000,- Ft vállalkozói díj ellenében vállalta az udvar meglévő kerítésének elbontását, új kerítés építését, a tűzivíz-tározó dongabeton-alapjának elkészítését, a zsaluzási munkák elvégzését, továbbá a bejárat kapuk elkészítését és 43 hulladékgyűjtő szigetén a szegélyek fugázását, a **helység 3-i** hulladékgyűjtő udvar régi kerítésének elbontását és új kerítés létesítését, az alap kiásását, a betonozást, az ezzel összefüggő zsaluzási munkákat.

A vállalkozói díj tartalmazta a kerítésépítéséhez szükséges és a felperes által beszerezni vállalt beton költségét.

A bíróság megállapítása szerint a 8.400.000,- Ft vállalkozói díjból az alperes összesen 4.200.000,- Ft-ot fizetett meg a felperesnek.

Az alperes 2006. augusztus 16-án hiba- és hiányjegyzéket állított ki a felperes által nem, illetve nem megfelelően elvégzett munkákról, majd a hibák kijavításáról 1.700.000,- Ft végösszegű számlát állított ki a felperes felé, illetve írásban kötött megbízási szerződés alapján a hibás, illetve be nem fejezett munkák elvégzését a **"A"** Kft. vállalta magára és az elvégzett munkákért 5.100.000,- Ft vállalkozói díjat kapott.

A **helység 3-i** és **helység 1-i** II. Hulladékgyűjtő udvar 4 éves garanciális szemléjére 2010. április 28-án került sor, az itt feltárt garanciális hibákat a generálkivitelező felszólítására az alperes alvállalkozó igénybevételeivel 150.000,-Ft + ÁFA vállalkozói díjért javíttatta ki.

Ezen túlmenően a **"Helység"1** hulladékgyűjtő udvarban a felperes egyéb betonfeltörési munkálatokban is részt vett, 74 m³ betonburkolat bontását deponálással együtt 17.000,- Ft/m³ egységáron vállalta, ennek megfelelő árajánlatát az alperes elfogadta. A munkát a felperes megrendelésére **"D"** egyéni vállalkozó végezte el. Ugyancsak ő végezte el a további betonfeltörési munkálatokat, de ezt már az alperes megrendelésére, csakúgy, mint a feltört beton elhordását és a tűzivíz-tározó helyéhez szükséges földkiemelést. E munkákról a kiállított számla szerint 474.000,- Ft + ÁFA vállalkozói díjat fizetett ki az alperes **"D"**nek, aki a felperessel is elszámolt, az ítéleti tényállás szerint tőle kb. 1.300.000,- Ft vállalkozói díjat kapott.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kiemelte, hogy a feleket a Pp. 141. §. (6) bekezdésében és a 235. §. (1) bekezdésében írt jogkövetkezményekre figyelmeztetve felhívta a szakértői bizonyítás szükségességének ismeretében a bizonyítási indítványok, a szakértőhöz intézendő kérdések előterjesztésére. A kirendelt szakértő meghatározta a **"Helység"i** Hulladékudvar területén feltört beton mennyiségét, másrészt a felperes által el nem végzett, illetve a hibás teljesítés miatt az alperes által kijavíttatott munkákat és azok értékét. A szakvélemény kiegészítése iránti alperesi indítványt a bíróság elutasította, mert azt az alperes a Pp. 141. §. (6) bekezdésében foglaltakra történt figyelmeztetés ellenére alapos ok nélkül késve terjesztette elő, másrészt pedig a megválaszolni kért kérdések többsége nem szakkérdésnek, hanem jogkérdésnek minősült, illetve a per eldöntése szempontjából relevanciával nem bírt. Az egyebekben nem vitatott szakvéleményt a bíróság az ítélezése alapjául elfogadta, továbbá az okiratok alapján bizonyítottanak ítélte a 4 éves garanciális szemlén feltárt hiányosságok alperes általi kijavíttatásának költségét.

A bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján úgy foglalt állást, hogy a betonfeltörésre irányuló szóbeli vállalkozási szerződésnek a felperes által állított tartalommal való létrejöttét

nem lehetett megállapítani. A megismételt eljárásban sem merült fel annak igazolására alkalmas peradat, hogy a **"Helység"**i Hulladékudvar területén megvolt teljes térbeton felbontását és az ahhoz kapcsolódó egyéb szükséges munkákat is megrendelte az alperes és ennek díjazását illetően utólagos tételes felmérésben állapodtak meg. Ugyancsak nem nyert bizonyítást az az alperesi állítás, hogy a 8.400.000,- Ft vállalkozói díjat tartalmazó szerződés tárgyát képezte a 74 m³ térbeton feltörése. Minek után az alperes betonfeltöréssel kapcsolatos díjigényt 1.065.600,-Ft erejéig elismerte, viszont megfizetését bizonyítani nem tudta, ezért ebben a körben ezen összeg erejéig ítélte alaposnak a felperes követelését.

A bizonyítottan 8.400.000,-Ft vállalkozói díjra létrejött szerződés teljesítése fejében az alperes nem vitásan 4.200.000,-Ft vállalkozói díjat fizetett meg a felperesnek. A beszerzett szakvélemény igazolta a felperesi hibás teljesítés tényét és az alperes részéről indokoltan és igazoltan felmerült javítási költség összegét. A 2006. október 20-i alperesi számla tekintetében a szakértő a gépnaplóval nem igazolt bér munka értékét, azaz 600.000,-Ft-ot nem vett figyelembe, így bruttó 1.320.000,-Ft-ban határozta meg az alperes által indokoltan kiszámlázott javítási költség összegét. Ezt és a beszámítási kifogás okiratokkal igazolt 150.000,-Ft-os összegét figyelembe véve ezen szerződés tekintetében az alperes által fizetendő vállalkozói díjat 2.730.000,-Ft-ban állapította meg az elsőfokú bíróság.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, az alperesnek a kereseti kérelemben meghatározott vállalkozói díj és ennek 2006. október 1. napjától számított kamata, valamint a perköltség megfizetésére kötelezését kérte. A fellebbezést az ítélőtábla a Gf.IV.20.061/2011/6. számú végzésével hivatalból elutasította.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Hangsúlyozta, hogy a 4.200.000,-Ft vállalkozói díj jogcímen előterjesztett kereseti kérelem a **"Helység"1** Hulladékgyűjtő Udvar tekintetében olyan tételeket is tartalmaz, amelyek egy része a 15.312.398,-Ft iránti követelés alapjaként is megjelölésre került.

A fellebbezés szerint az alperes a felperesnek a **"Helység"1** Hulladékudvarral kapcsolatosan a tűzivíztározó dongabetonjának építése tekintetében 290.000,-Ft, a kerítés és kapu elbontása, illetve újjáépítése tekintetében 1.875.000,-Ft, a 43 db hulladéksziget fugázása tekintetében 172.000,-Ft vállalkozói díj, míg a **"Helység"3-i** Hulladékudvar esetében a kerítés és kapu elbontása, illetve újjáépítése tekintetében 1.875.000,-Ft vállalkozói díj meghatározásával adott megbízást. Mindösszesen tehát 4.212.000,-Ft vállalkozói díjban állapodtak meg, a további megbízás pedig 74 m³ beton feltörésére irányult, mégpedig 1.065.600,-Ft értékben. A felperes együttes vállalkozói díja tehát 5.277.600,-Ft volt. Ebből 4.200.000,-Ft került megfizetésre, mert a későbbiek során hiányosságokra derült fény. A hiányosságokat az alperes a "A" Kft-vel javíttatta ki, az 5.100.000,-Ft vállalkozói díjból a két hulladékudvarnál szükséges munkák kiegészítése és javítása 2.500.000,-Ft-ot tett ki. Ilyen összeg erejéig tehát beszámítással élt a keresettel szemben.

Ugyancsak a hibás teljesítésre tekintettel került beszámításra további - 3 önálló tételből álló - 1.700.000,-Ft. Az egyik tétel a **"Helység"3-i** Hulladékudvar cikcakkbeton és acélpillér építésének hibás teljesítésével kapcsolatos helyreállítás költségét tartalmazta 480.000,-Ft összegben, a másik tétel a kerítések helyreállításainak és befejezésének költsége 620.000,-Ft összegben, a harmadik tétel pedig a betontámfal építésével kapcsolatosan merült fel, ahol is

a felperes az alperestől bérelt munkagépet 600.000,-Ft értékben. Az alperes által kibocsátott számla tartalmazza, hogy 50 üzemórán belül került bérletre a gép 10.000,-Ft/óra munkadíjjal. Ez utóbbi tételt a szakértő tévesen mellőzte a hibás teljesítés körében az alperes megalapozott követelésének meghatározása során.

A fentiekben túl további 150.000,-Ft + ÁFA összegű költsége merült fel az alperesnek a 4 éves garanciális vizsgálat által feltárt hibák kijavíttatása körében. Mindösszesen tehát 4.180.000,-Ft összeget fizetett ki a felperes hibás teljesítése miatt az alperes.

Az 1.700.000,-Ft-os számlával kapcsolatosan a 600.000,-Ft-os költség szakértő általi mellőzésén túl kifogásolta azt is, hogy a szakértő számszaki hibát vétett, hiszen a 620.000,- és a 480.000,-Ft-os tételek már bruttó összegben szerepeltek és a szakértő további 210.000,-Ft-ot számolt fel rájuk.

Utalt arra is, hogy a szakértő egységesen kezelte a felperesi hibás teljesítést és a felperesi hibás teljesítés munkafázisai között megállapította azon hibákat is, amelyeket a későbbiek során a "A" Kft. javított ki.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a szakértőnek feltett kérdések köréből kizárta az alperesi kérdések döntő többségét, holott azok mind logikailag, mind a tényállás megállapítása tekintetében egyértelművé tették volna az alperesi állításokat.

Kiemelte, hogy a felperest terhelte a bizonyítási teher, ehhez képest egyetlen egy dátum nélküli árajánlatot csatolt be és állításait a teljesítésről semmiféle okirattal nem bizonyította, a megyei bíróság így alaptalanul fogadta el a felperes állításait az alperes nagyszámú okirataival szemben.

A felperes fellebbezésének hivatalból történő elutasítására tekintettel a másodfokú eljárás tárgyát az elsőfokú ítélet alperesi fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek felülvizsgálata képezte. Ennek során az ítélet megállapította, hogy az alperes fellebbezése túlnyomórészt - az alábbiakra figyelemmel - nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során - a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásnak megfelelően - lefolytatta a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítást, a peradatok okszerű, logikai ellentmondástól mentes mérlegelése, a bizonyítási teher és a sikertelen bizonyítás következményeinek helyes alkalmazása útján állapította meg a tényállást mind a felek közti szerződéses jogviszony tartalmát (az elvégzendő munkák és a vállalkozói díj összege), mind a szerződések teljesítését (a felperes által elvégzett és el nem végzett, illetve hibásan végzett munkák, illetve az alperes által teljesített vállalkozói díj) illetően.

Az alperes a fellebbezésben is fenntartotta azon állítását, hogy a felek között csupán egy szerződés jött létre és ennek képezte részét a **"Helység"1** Hulladékudvaron 74 m³ beton feltörése is. Az elsőfokú bíróság azonban helyesen foglalt állást akként, hogy ezt az alperesi állítást a peradatok nem igazolják. Az alperes saját nyilatkozata támasztja alá (**"Helység"1** Városi Bíróság P.20.002/2007/5/A/1. számú irat), hogy a felek között szóban a **helység 1-i** II. és **helység 3-i** hulladékudvar tekintetében 8.400.000,-Ft vállalkozói díj kikötése mellett jött létre 2006. májusában szerződés. A perben meghallgatott tanúk (**"E"**, **"F"**, **"G"** 4.G.40.214/2006/10. számú jegyzőkönyv) vallomása azt igazolja, hogy a felperes és az alperes között a további betonfeltörésre irányuló megbízás egy későbbi szóbeli megállapodás eredményeképpen jött létre.

A felperes 8.400.000,-Ft vállalkozói díjra létrejött szerződéssel kapcsolatos keresetének elbírálása tehát az elsőfokú bíróság által meghatározott szerződéses tartalom (a vállalkozói díj fejében elvégzendő munkák), az alperes felek által sem vitatott 4.200.000,-Ft-os eddigi teljesítése figyelembevételén túl az alperes hibás teljesítésre hivatkozással előterjesztett - díjleszállításra és a kijavítási költségek beszámítására irányuló - igényének eldöntését követelte meg.

A hibás teljesítés körében lefolytatásra került a szükséges szakértői bizonyítás, a szakértő szakvéleményében - utalva a korabeli műszaki állapot feltárásának az időközben elvégzett különböző javítási munkálatok okozta nehézségeire - az el nem végzett munkák értékét, és a hibák mással való kijavíttatásának költségét együttesen 1.320.000,-Ft-ban határozta meg.

Az elsőfokú bíróság a szakvéleményt azzal a felhívással adta ki a feleknek (6.G.40.155/2009/18. számú végzés), hogy amennyiben 15 napon belül észrevételt, bizonyítási indítványt nem terjesztenek elő, úgy azok további bevétele nélkül, a rendelkezésre álló adatok alapján fog határozni. A 2010. június 29-én lejáró, de az alperes kérelmére (a 19. számú végzéssel) 10 nappal meghosszabbított határidő letelte után az elsőfokú bíróság tárgyalást tűzött ki, csupán ezt követően terjesztette elő észrevételeit az alperes, melyben egyúttal a szakértőtől további kérdések megválaszolását kérte. Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akként, hogy az indítvány teljesítése a per befejezését késleltette volna, így a Pp. 3. §. (4) és 141. §. (6) bekezdésének megfelelő alkalmazásával mellőzte annak teljesítését és hozta meg a szakvélemény megállapításaira alapított ítéletét.

Ennek megfelelően a felperes követelését a szakvéleményben foglalt összeggel, valamint a 2010.április 28-i garanciális szemle során felállított hibajegyzékben feltüntetett hibák (29/A/6. számú irattal) igazolt kijavítási költségével csökkentve ítélte meg.

Az alperes fellebbezésében továbbra is kifogásolta, hogy a szakértő a hivatkozott (6.G.40.214/2006/40/A/7. szám alatt csatolt) számla 2. pontjában feltüntetett 600.000,-Ft-os („bérmunka" megjelölésű) tételt nem látta megalapozottnak. A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy ez az alperesnek a felperes felé bérleti díj címén fennálló követelését foglalja magában, ténybeli alapját pedig abban jelölte meg, hogy bizonyos munkák elvégzéséhez az alperesnek bérbe adta a saját munkagépét. Az ítéletábra ezzel kapcsolatosan rámutat arra, hogy az elsőfokú eljárás során (6.G.40.214/2006/40. számú beadvány) az alperes igényét hibás teljesítésre alapította, a kijavítás költségeit kívánta beszámítani, az elsőfokú eljárás során a fellebbezésben foglalt ténybeli alapon és jogcímen nyugvó követelést nem érvényesített, ennek a másodfokú eljárás során való érdemi vizsgálata és elbírálása a Pp. 235. §. (1) bekezdésében foglalt eljárásjogi akadályba ütközik.

Az alperes a fellebbezésében utalt arra, hogy a szakértő a korábban már hivatkozott számla 1. és 3. tételében foglalt bruttó összeghez további ÁFA-t számolt hozzá, ezzel kapcsolatosan az ítéletábra azonban kiemeli, hogy ez a körülmény a fellebbezett ítéleti rendelkezésnek az alperes terhére való megváltoztatását alapozná meg, ennek azonban a felperesi fellebbezés hivatalbóli elutasítása miatt nincsenek meg az eljárásjogi feltételei.

A fentiekén túl azonban az ítéletábra megalapozottnak ítélte az alperesnek a 2010-es garanciális helyreállítás költségét érintő fellebbezési kérelmét. Az ítéletben foglaltakkal szemben ugyanis a csatolt és már korábban hivatkozott megállapodás igazolja, hogy az alperesnek ezzel kapcsolatosan 150.000,-Ft + ÁFA, azaz mindösszesen 180.000,-Ft költsége

merült fel. A 30.000,-Ft-os különbözettel tehát - a Ptk. 296. §. (1) és (2) bekezdése alapján - a felperes javára megítélt követelés további csökkentésének van helye.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a 8.400.000,-Ft-os vállalkozói díjat tartalmazó szerződés tekintetében az alperes marasztalásának tőkeösszegét 30.000,-Ft-tal leszállította.

Az ítéltábla az alperes fellebbezésének értékére és csekély, az 1 %-ot sem elérő eredményességére figyelemmel a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése szerint megállapítható, de a (6) bekezdés alapján 50 %-ban mérsékelt és az ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperesnek való megfizetésére. A mérséklésnél figyelemmel volt arra, hogy a felperest a fellebbezési eljárás első szakaszában ügyvéd képviselte, akinek azonban a meghatalmazása megszűnt.

Az alperes fellebbezésével kapcsolatosan - a korábbi fellebbezésre lerótt illetékre és az Itv. 51. §. (1) bekezdésére figyelemmel - illetékfizetési kötelezettség nem keletkezett, így erről az ítéltáblának sem kellett határoznia.

Győr, 2012. március 28. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.. Maurer Ádám sk.. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: